

เพื่อให้จะได้สัมผัสกับการพบปะกับพระเจ้า ให้เฉลิมฉลองโอสีแห่งการเผาจิตสำนึกของ "ฉัน" ที่ผิด

ใช้สปริงเกอร์แห่งคริสต์ของลูกเพื่อแต่งแต้มสีสนให้แกดวงวิญญาณทั้งหมด

ด้วยสีสนแห่งความสุข ความสงบ ความรัก และความปิติ

วันนี้ พ่อผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดกำลังเฉลิมฉลองการพบปะกับลูกๆผู้ศักดิ์สิทธิ์ของท่าน ลูกๆผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในทุกหนแห่ง ในขณะที่นั่งอยู่ห่างไกลก็ยังอยู่ใกล้ บัพดาตาได้เห็นดวงดาวแห่งโชคที่เปล่งประกายบนหน้าผากของลูกๆที่บริสุทธิ์อย่างยิ่ง เช่นนี้ ไม่มีใครอื่นที่จะบริสุทธิ์อย่างยิ่งเช่นนี้ตลอดทั้งวงจร ในยุคบรรจบกันนี้ ลูกๆที่มีโชคทั้งหลายเป็นผู้ให้คำปฎิญาณหรือคำมั่นสัญญาของความบริสุทธิ์ ในอนาคตลูกจะบริสุทธิ์เป็นสองเท่า ร่างกายบริสุทธิ์และดวงวิญญาณก็บริสุทธิ์เช่นกัน วนไปรอบวงจร ไม่ว่าจะเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่มากมายเพียงใด มีน้อยมากที่บริสุทธิ์ - บริสุทธิ์ทั้งดวงวิญญาณและร่างกาย ดวงวิญญาณทางศาสนาหรือดวงวิญญาณที่ถูกต้องตามหลักศีลธรรมก็ไม่บริสุทธิ์เช่นนี้ และดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ก็ไม่บริสุทธิ์เช่นนี้เช่นกัน บัพดาตาทึ่งใจในตัวลูกๆ: ว่า ลูกๆที่บริสุทธิ์อย่างยิ่งของฉัน! ว่า! ไม่มีใครอีกแล้วที่กลับมาบริสุทธิ์เป็นสองเท่าและสวมมงกุฎทั้งสอง เป็นลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ได้รับการสวมมงกุฎทั้งสอง รูปของลูกนั้นคือรูปที่บริสุทธิ์เป็นสองเท่าและรูปที่สวมมงกุฎทั้งสองของลูกกำลังปรากฏอยู่ตรงหน้าลูกใช่หรือไม่? เหตุนี้เองผู้คนในโลกจึงเฉลิมฉลองอย่างเป็นเทศกาลเพื่อระลึกถึงคุณสมบัติพิเศษแต่ละประการที่ลูกสร้างขึ้นในชีวิตของลูกในทางปฏิบัติในยุคบรรจบกันนี้

วันนี้เช่นกัน ลูกทุกคนมาที่นี่เพื่อเฉลิมฉลองโอสีในวิมานแห่งความรัก ลูกมาที่นี่เพื่อเฉลิมฉลองโอสีใช่หรือไม่? ลูกทุกคนได้เฉลิมฉลองโอสีแห่งความบริสุทธิ์ในชีวิตของลูก ผู้คนในโลกได้ให้รูปทางกายภาพกับทุกสิ่งที่มีนัยสำคัญทางจิตวิญญาณ เพราะพวกเขามีจิตสำนึกที่เป็นร่าง ลูกคือผู้มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผู้มีชีวิตทางจิตวิญญาณ ในขณะที่พวกเขามีจิตสำนึกที่เป็นร่าง และด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงรับเอาทุกสิ่งทางกายภาพ ลูกได้เผาชิ้นสการ์เก่าของลูกในไฟแห่งโยคะ ในขณะที่ผู้คนในโลกเผาบางสิ่งบางอย่างในไฟทางกายภาพ เพราะเหตุใด? หากไม่เผาชิ้นสการ์เก่าของลูก ลูกก็จะไม่สามารถได้รับการแต่งแต้มสีสนจากการเป็นมิตรของพระเจ้า และลูกก็จะไม่สามารถมีประสบการณ์ของการพบปะกับพระเจ้าได้เช่นกัน ชีวิตของลูกมีค่ามากที่ทุกอย่างก้าวของลูกได้รับการเฉลิมฉลองในรูปของเทศกาล เพราะเหตุใด? ตลอดทั้งยุคบรรจบกันนี้ ลูกแต่ละคนได้สร้างชีวิตที่มีความจริงจังและความกระตือรือร้น ผู้คนเฉลิมฉลองอนุสรณ์ความทรงจำถึงชีวิตของลูกในรูปแบบของเทศกาลหนึ่งวัน ชีวิตของลูกทุกคนคือชีวิตที่เต็มไปด้วยความจริงจัง ความกระตือรือร้น และความสุขใช่หรือไม่? หรือมันเป็นแค่บางครั้งเท่านั้น? ลูกมีความกระตือรือร้นอยู่เสมอหรือไม่? หรือเป็นแค่บางครั้งเท่านั้น? ลูกที่รู้สึกว่าคุณมีความกระตือรือร้นและมีความสุข และที่ความสุขในชีวิตของลูกนั้นเป็นของขวัญพิเศษจากพระเจ้า ที่ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ความจริงจัง ความกระตือรือร้น และความสุขของชีวิตบราห์มินของลูกจะไม่หายไป ยกมือขึ้น! ลูกประสบกับสิ่งนี้หรือไม่? บัพดาตาต้องการเห็นใบหน้าของลูกทุกคนมีความสุขอยู่เสมอ เพราะไม่มีใครมีโชคแห่งความสุข (khushnaseeb) เท่ากับที่ลูกมี และไม่มีใครอื่นมีโชคเช่นนี้ได้ ผู้คนจากวงต่างๆ (วง=กลุ่มย่อยในองค์กรใหญ่) หลายสาขาอาชีพมากมายกำลังนั่งอยู่ที่นี้ แล้วลูกได้วางแผนให้ตนเองกลายเป็นตัวของประสบการณ์หรือไม่?

บัพดาตานิติ วันนี้ มีวินนั้นวินนี้มา วินนั้นวินนี้ก็มา ยินดีต้อนรับ ขอแสดงความยินดีที่มาก ลูกมีความจริงจังและกระตือรือร้นที่ดีในการทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตาม ก่อนอื่น ลูกต้องวางแผนให้กับตนเอง บัพดาตาเห็นว่าแต่ละแผนของอาชีพทั้งหลายนั้นดีกว่าแผนอื่นๆ และพวกเขาก็ทำแผนที่ดีมาก พร้อมกันนั้น การวางแผนเพื่อความก้าวหน้าของตนเองก็เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมากเช่นกัน นี่คือนสิ่งที่บัพดาตาต้องการ ทุกอาชีพควรทำแผนในทางปฏิบัติเพื่อความก้าวหน้าของตนเองและประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง ลูกมารวมตัวกันเป็นกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นจากดินแดนนี้หรือจากต่างประเทศ ลูกจัดการประชุมและวางแผน บัพดาตารู้สึกพอใจและยินดีกับสิ่งนั้น แต่เช่นเดียวกับที่ลูกวางแผนสำหรับการทำงานรับใช้เป็นกลุ่มด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้น ในทำนองเดียวกันนี้ จวางแผนเพื่อความก้าวหน้าของตนเองด้วยความจริงจังและกระตือรือร้นอย่างมาก และด้วยการให้ความใส่ใจเป็นอย่างมากที่จะประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง บัพดาตา

ต้องการได้ยินสิ่งนั้นในเดือนนี้ ทุกอาชีพได้นำแผนเพื่อความก้าวหน้าของตนเองมาใช้ในรูปปฏิบัติจริงแล้ว ผู้ที่มาจากอาชีพต่างๆเหล่านั้นที่มาแล้ว ยกมือขึ้น ผู้คนเหล่านั้นจากทุกอาชีพ อัจชะ มีผู้คนจากอาชีพต่างๆมากมาย วิ่งต่างๆก็มากันมากมาย บัณฑิตาได้ยินมาว่ามีกลุ่มอาชีพที่เข้ามาหาหรือหากลุ่ม ดีมาก ยินดีต้อนรับ ตอนนี้เหลือการพบปะอีกหนึ่งครั้งซึ่งเป็นครั้งสุดท้าย บัณฑิตาได้ให้การบ้านไปแล้ว บัณฑิตาดูผลลัพธ์ทุกวัน ลูกอาจคิดว่าบัณฑิตาจะตรวจสอบบัญชีของการพบปะครั้งสุดท้าย แต่บัณฑิตาตรวจสอบบัญชีเหล่านั้นทุกวัน ลูกยังมีเวลาเหลืออีก 15 วัน สำหรับ 15 วันที่เหลือ บัณฑิตากำลังส่งสัญญาณให้กับคนเหล่านั้นในอาชีพต่างๆที่มา - และแม้แต่กับลูกๆที่เป็นเครื่องมือให้กับกลุ่มอาชีพต่างๆที่ยังไม่ได้มาว่า: ให้ผู้มีอาชีพต่างๆแต่ละคนวางแผนเพื่อความก้าวหน้าของตนเองเพื่อที่จะกลายเป็นตัวของพลังนั้นโดยเฉพาะ เพื่อที่จะกลายเป็นตัวของคุณธรรมพิเศษ เพื่อให้รูปแห่งแสงและพลังเพื่อคุณประโยชน์ต่อโลก ให้ผู้มีอาชีพต่างๆแต่ละคนตัดสินใจเรื่องนี้ในหมู่พวกเขาเองแล้วจึงตรวจสอบดู: ทุกคนที่เป็นสมาชิกของแต่ละกลุ่มอาชีพ: เป็นสิ่งที่ดีที่ลูกได้เป็นสมาชิก แต่ให้สมาชิกทุกคนกลายเป็นอันดับหนึ่ง อย่าให้ชื่อของลูกถูกบันทึกว่าลูกเป็นเพียงแค่สมาชิกของกลุ่มอาชีพใดอาชีพหนึ่งเท่านั้น ลูกเป็นสมาชิกเพื่อความก้าวหน้าของตนเองของกลุ่มอาชีพใดอาชีพหนึ่ง สิ่งนี้เป็นไปได้หรือไม่? ผู้ที่เป็นเครื่องมือให้กับวิ่งต่างๆ ยืนขึ้น! ผู้ที่เป็นเครื่องมือในต่างประเทศ ยืนขึ้น! เครื่องมือสี่หรือห้าคนสำหรับประเทศต่างๆในต่างประเทศ ยืนขึ้น! (พูดกับชีนิยริชเตอร์จากต่างประเทศ) บัณฑิตาพบว่าลูกทุกคนเป็นภาพลักษณ์ที่ทรงพลังมาก ลูกทุกคนเป็นภาพลักษณ์ที่ดีมาก ลูกทุกคนรู้สึกว่าคุณสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้อย่างแน่นอนและแสดงให้บัณฑิตาเห็นภายใน 15 วันได้หรือไม่? สิ่งนี้เป็นไปได้หรือไม่? พุดลี เป็นไปได้หรือไม่? (เราจะพยายามอย่างเต็มที่) พุดอีกชี เป็นไปได้ได้อย่างไร? (Administrators Wing ได้วางแผนไว้ว่าจะไม่มีใครมีความโกรธ) ลูกกำลังสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วยหรือไม่? ชิสเตอร์ (ผู้เป็นครูทั้งหลาย) จงรักษาความกล้าหาญไว้ แล้วหลังจากดำเนินการสอบถามเสร็จแล้ว ลูกสามารถให้ผลลัพธ์ภายใน 15 วันได้หรือไม่? ผู้ที่มาจากต่างประเทศบอกว่า "ได้" ลูกคิดว่าอย่างไร? สิ่งนี้เป็นไปได้หรือไม่? ผู้ที่มาจากบาร์ต พุดลี! เป็นไปได้ไหม? เมื่อเห็นภาพของลูกทุกคนแล้ว บัณฑิตารู้สึกว่าผลลัพธ์ที่ได้ก็ดี อย่างไรก็ตามหากลูกพยายามใส่ใจในช่วงเวลา 15 วันที่เหลือแล้ว การฝึกฝนนี้ก็จะมีความประโยชน์ในอนาคตเช่นกัน ตอนนี้จัดประชุมเช่นนั้นที่บัณฑิตาจะให้อันดับกับใครก็ตามที่ต้องการรักษาเป้าหมายที่จะมีคุณธรรมหรือพลังใดๆ บัณฑิตายังคงอยู่เรื่อยๆว่าใครอยู่ในอันดับหนึ่งของการรับใช้ตนเอง บัณฑิตาเห็นว่ามีการวางแผนที่ดีมาก แต่ถ้างานรับใช้และความก้าวหน้าของตนเองไม่ได้เกิดขึ้นพร้อมๆกันแล้ว แผนงานรับใช้ก็จะไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้นเมื่อเห็นว่าเวลาใกล้เข้ามาแล้ว จงทำให้งานรับใช้และความก้าวหน้าของตนเองรวมกัน จะต้องไม่มีแค่ความก้าวหน้าของตนเอง แต่ต้องมีงานรับใช้ด้วย เพราะมันผ่านสภาพของความก้าวหน้าของลูกเอง ที่จะประสบความสำเร็จมากขึ้นในงานรับใช้ที่ลูกทำ สิ่งขับเคลื่อนของความสำเร็จในงานรับใช้และความก้าวหน้าของตนเองก็คือ ลูกจะพอใจกับตนเองในทั้งสองสิ่งนี้ และใครก็ตามที่ลูกรับใช้ก็จะรู้สึกพอใจผ่านงานรับใช้นั้นด้วย หากลูกเองและใครก็ตามที่ลูกผู้เป็นเครื่องมือที่รับใช้ไม่สัมผัสประสบการณ์ของความพอใจ นั่นก็แสดงว่ามีความสำเร็จน้อยลง และลูกจะต้องเพียรพยายามให้มากขึ้น

ลูกทุกคนรู้หรือไม่ว่ากุญแจทองในการบรรลุความสำเร็จได้อย่างง่ายดายในงานรับใช้และความก้าวหน้าของตนเองคืออะไร? ลูกทุกคนเคยประสบกับสิ่งนี้มาแล้ว กุญแจทองคือการมีจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือในพฤติกรรม ใบหน้า ความสัมพันธ์และสายใย ในความถ่อมตน และพูดคำที่บริสุทธิ์ เช่นเดียวกับที่ลูกได้เห็นพ่อบราห์มาและจกัถดัมบ้าทำอย่างใดก็ตาม ในบางกรณี ในเวลานี้ ความสำเร็จของงานรับใช้ยังมีเปอร์เซ็นต์อยู่ แล้วอะไรคือสาเหตุของสิ่งนั้น? ทำไมจึงมีเปอร์เซ็นต์ระหว่างสิ่งที่ลูกต้องการ ลูกต้องการมากแค่ไหน และแผนที่ลูกวางไว้สำหรับสิ่งนั้น? บัณฑิตาได้พบว่าส่วนใหญ่ สาเหตุที่ขาดความสำเร็จนั้นคือคำเดียว คำนั้นคืออะไร? "ฉัน" คำว่า "ฉัน" ใช้ในสามลักษณะด้วยกัน ในการมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ "ฉัน" คือดวงวิญญาณ ลูกใช้คำว่า "ฉัน". ในการมีจิตสำนึกที่เป็นร่างเช่นกัน ลูกพูดว่า "ไม่ว่าฉันจะพูดอะไร ไม่ว่าฉันจะทำอะไรก็เป็นสิ่งที่ลูกต้อง ฉันฉลาดกว่า" นั่นเป็น "ฉัน" ที่มีขีดจำกัด ในจิตสำนึกที่เป็นร่างก็มี "ฉัน" เช่นกัน. และ "ฉัน" ประเภทที่สามคือ เมื่อใครก็ตามท้อแท้ เขาจะใช้คำว่า "ฉัน" "ฉันไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้ ฉันไม่มีความกล้าหาญ ฉันไม่สามารถทนฟังสิ่งนี้ได้ ฉันไม่สามารถยอมรับปรับตัวเข้ากับสิ่งนี้ได้" ดังนั้น บัณฑิตาจึงยังคงได้ยินเพลงต่างๆมากมายของ "ฉัน" ทั้งสามประเภท คุณสมบัติพิเศษของพ่อบราห์มาและจกัถดัมบ้าในการประกาศสิทธิ์ในอันดับของพวกเขาคือพวกเขาปราศจากจิตสำนึกที่ผิดเกี่ยวกับ "ฉัน" อย่างสิ้นเชิง พวกเขาไม่รู้เรื่องนี้อย่างสมบูรณ์ พ่อบราห์มาไม่เคยพูดว่า “ฉันให้คำแนะนำนี้ ฉันถูกต้อง” แต่ท่านพูดเสมอว่า “บาบา บาบากำลังทำให้ฉันทำสิ่งนี้ ฉันไม่ได้ทำ ฉันไม่ได้ฉลาด ลูกๆฉลาด” คำขวัญของจกัถดัมบ้าคือ – ลูกทำได้ไหม ผู้ที่มีอายุมากกว่าหรือคนแก่ๆจะทำได้ “ผู้ที่ให้คำแนะนำกำลังทำให้ฉันเคลื่อนไป ฉันไม่ได้เคลื่อนไป แต่พ่อผู้เป็นคาราวันฮาร์กำลังทำให้ฉันทำ” ดังนั้น ก่อนอื่นใด ลูกทุกคนต้องจับสั้น "ฉัน" แห่งความหยิ่งยโสและความรู้สึกถูกดูหมิ่น และก้าวไปข้างหน้า ให้ "บาบา บาบา" ปรากฏออกมาจาก

ลูกอย่างเป็นธรรมชาติในทุกแง่มุม ให้มันปรากฏขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ เพราะลูกทุกคนมีความคิดที่จะกลับมาตัดเทียมกับพ่อ เพื่อที่จะกลับมาตัดเทียม เพียงแค่เผา "ฉัน" ที่สูงส่งนี้ โอเค ลูกจะไม่โกรธ ทำไมถึงมีความโกรธ? เพราะลูกมีจิตสำนึกของ "ฉัน"

ลูกมาที่นี่เพื่อเฉลิมฉลองโฮลี แล้วโฮลีแรกที่เฉลิมฉลองคืออะไร? นั่นก็คือการเผา ลูกดีมากและมีค่ามาก ลูกคือตะเกียงแห่งความหวังของพ่อ เพียงแค่ตัด "ฉัน" เล็กๆนี้ออกไป ตัด "ฉัน" สองตัวออกไป แล้วเก็บ "ฉัน" ตัวเดียวไว้ เพราะเหตุใด? บัพดาดาเห็นว่าพี่น้องชายหญิงของลูกหลายคน - ไม่ใช่บราห์มิน แต่เป็นดวงวิญญาณอะญานิ - กลับมาท้อแท้ในชีวิตของพวกเขา เวลานั้นลูกจะต้องใส่ปีกแห่งความกล้าหาญให้พวกเขา พวกเขากลายเป็นคนที่ปราศจากการคำนึงและสูญเสียความหวังทั้งหมด ดังนั้น โอ้ ผู้มีความเมตตา ผู้มีความเห็นอกเห็นใจ ผู้ที่มีจิตใจดี ผู้เป็นดวงวิญญาณเทพอันเป็นที่รักยิ่งของโลกโดยเฉพาะ จงเติมเต็มความปรารถนาของพวกเขาด้วยความปรารถนาที่บริสุทธิ์ ด้วยความรู้สึกแห่งความเมตตา กรุณา และด้วยจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณของลูก! ลูกไม่ได้รับกระแสของความทุกข์และความไม่สงบหรือ? ลูกเป็นดวงวิญญาณเครื่องมือ บรรพบุรุษ ดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เป็นลำดับของต้นไม้และรากฐาน ทุกคนกำลังแสวงหาลูก: "ผู้ปกป้องของเราหายไปไหน? เทพอันเป็นที่รักพิเศษของเราหายไปไหน?" พ่อสามารถได้ยินเสียงเรียกมากมาย เวลานั้น ด้วยความก้าวหน้าของตนเอง ให้สะกิด (กระแสปลัง) ของพลังต่างๆแก่พวกเขา ให้ปีกแห่งความกล้าหาญให้แก่พวกเขา คริสต์ของลูกคือสปริงเกอร์ ใช้สปริงเกอร์ของคริสต์ของลูก เพื่อแต่งแต้มสีสรรพวกเขาด้วยสีสรรแห่งความสุข ความสงบ ความรัก และความปิติ ลูกได้รับการแต่งแต้มสีสรรของการเป็นมิตรร่วมทางของพระเจ้าแล้ว ให้ดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหลายได้สัมผัสกับสีสรรทางจิตวิญญาณเล็กน้อย ให้พวกเขาได้สัมผัสกับเมล็ดอันเป็นสิริมงคลของการพบปะกับพระเจ้า แสดงหนทางให้กับดวงวิญญาณที่เร่ร่อนเหล่านั้นไปยังจุดหมายปลายทางของพวกเขา

จงวางแผนเพื่อความก้าวหน้าของตนเอง ซึ่งลูกจะกลายเป็นผู้ตรวจสอบตนเองและตรวจสอบว่าไม่มี "ฉัน" ที่สูงส่งใดๆ ปรากฏออกมา วันนี้ลูกมาเฉลิมฉลองโฮลี ดังนั้นบัพดาดาจึงให้ข้อคิดนี้กับลูก: วันนี้ ก่อนที่ลูกจะไป ลูกจะเผา "ฉัน" แห่งความหยิ่งยโสและความรู้สึกถูกดูหมิ่น และความท้อแท้ ลูกจะไม่นำมันกลับไปกับลูกด้วย ลูกจะเผาบางสิ่งใช่หรือไม่? ลูกจะจุดไฟหรือไม่? ไฟแห่งโยคะที่เข้มข้นเหมือนกุเขาไฟ - เผาไหม้ในนั้น ลูกรู้วิธีเผาไหม้หรือไม่? ลูกรู้วิธีที่จะมีโยคะกุเขาไฟที่เข้มข้นเช่นนั้นไหม? หรือลูกรู้วิธีที่จะมีโยคะธรรมดาเท่านั้น? จงเป็นผู้ที่มีโยคะกุเขาไฟ บ้านแห่งแสงและพลัง ลูกชอบสิ่งนั้นไหม? โปรดให้ความใส่ใจ! จงเผา "ฉัน"!

เมื่อบัพดาดาได้ยินเพลง "ฉัน ฉัน" ท่านก็ปิดมันลง เมื่อมีเพลง "ว้า! ว้า!" ท่านก็เพิ่มเสียงให้ดังขึ้น แต่มีการดิ่ง (ความตึงเครียด) อย่างมากในจิตสำนึกของ "ฉัน ฉัน" จะมีการดิ่งในทุกสิ่ง "ไม่ใช่สิ่งนี้ ไม่ใช่สิ่งนั้น ไม่ใช่อย่างนี้ ไม่ใช่อย่างนั้น" ดังนั้นเพราะการดิ่งนี้ ความตึงเครียดจึงถูกสร้างขึ้นมา บัพดาดาไม่ชอบความผูกพันยึดมั่น ความตึงเครียด และธรรมชาติ (ธรรมชาติที่ผิด) จริงๆแล้วความหมายของคำว่า สว-ภาว (ธรรมชาติ) หรือความรู้สึกของตนเอง - นั้นดีมาก แต่มีการตีความหมายผิดไป ลูกไม่ควรถูกดึงเข้าไปในสถานการณ์ใดๆ หรือดึงใครเข้ามาหาลูก เพราะนั่นทำให้เกิดความทุกข์เป็นอย่างมาก ไม่ว่าใครจะบอกลูกอย่างไร ก็อย่าดึงพวกเขาเข้ามาหาลูก ลูกไม่ควรถูกดึงเข้าไปในสถานการณ์ใดๆ หรือไม่ควรดึงอะไรเข้ามาหาตัวลูกเอง จบสิ้นการดิ่งทั้งหมด ให้มีเพียง "บาบา บาบา และบาบา" ลูกชอบสิ่งนี้ไหม? ดังนั้นจงทิ้ง "ฉัน" ที่ผิดไว้ข้างหลัง อย่าเอามันไปกับลูกด้วย พวกมันจะสร้างภาระบนรถไฟ ลูกมีเพลง "ฉันเป็นของบาบา และบาบาเป็นของฉัน" ดังนั้นจงเก็บ "ฉัน" เดียวนี้ไว้ จบสิ้น "ฉัน" สองตัวนั้นให้หมด ลูกได้เฉลิมฉลองโฮลีแล้ว ลูกได้เผาทุกสิ่งทุกอย่าง แม้แต่ในความคิด ตอนนี้ลูกจะสร้างความคิดขึ้นมา ลูกมีความคิดหรือไม่? ยกมือขึ้น ลูกเผาไหม้หรือไม่? หรือจะเหลืออยู่เพียงเล็กน้อย? ลูกควรได้รับอนุญาตให้เหลืออยู่เพียงเล็กน้อยหรือไม่? ลูกควรได้รับเล็กน้อยเพื่อที่จะมีอิสระหรือไม่? ลูกควรได้รับอิสระสักเล็กน้อยไหม? ผู้ที่คิดว่าตนเองควรมีอิสระในการมีบ้างเล็กน้อย ยกมือขึ้น! ยังจะมีเหลืออยู่อีกเล็กน้อยใช่ไหม? ลูกมีความกล้าหาญมาก ขอแสดงความยินดี! ร่ายรำและร้องเพลงด้วยความสุข ไม่ใช่ด้วยความตึงเครียด อัจชะ

ตอนนี้ ในหนึ่งวินาที ให้จบสิ้นความคิดทั้งหมดในจิตใจของลูก ในหนึ่งวินาที นั่งกับพ่อผู้สูงสุดเหนือสิ่งใดในสถานที่สูงสุด ในสถานที่ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ในสภาพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด กลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจเช่นเดียวกับพ่อ และให้รังสีแห่งพลังแก่ดวงวิญญาณของโลก อัจชะ

ถึงลูกๆ ผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ผู้สูงสุด ในทุกหนแห่ง ที่เป็นดวงวิญญาณผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกพิเศษ ถึงดวงวิญญาณ

บรรพบุรุษและดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ถึงลูกๆทุกคนที่นั่งบนบัลลังก์หัวใจของพ่อ รัก ระลึกถึง และ
นมัสตจากบัปผาดา พร้อมด้วยพรและความรักจากหัวใจของท่าน

บัปผาดาได้รับข้อความทั้งหมดที่ส่งมาด้วยจดหมาย การ์ด อีเมล ข้อความผ่านคอมพิวเตอร์ จากลูกที่อยู่ห่างไกล และเมื่อ
ได้เห็นลูกๆเหล่านั้นเบื้องหน้าท่านด้วยตนเอง บัปผาดาก็มอบความรักและความระลึกถึงแก่ลูกหลายล้านเท่า อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์แห่งการคำนึงและภาพลักษณ์แห่งการยกระดับ และทำให้ทุกดวงวิญญาณมีพลัง
ด้วยการอยู่อย่างตระหนักรู้ถึงรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของลูก
ลูกบราห์มินผู้ซึ่งจะกลายเป็นเทพคือลำดับหลักของต้นกัลปะนี้และเป็นบรรพบุรุษของทุกคน รากฐานของ
ทุกการกระทำ รากฐานของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของวงศ์สกุล รากฐานของขนบธรรมเนียมประเพณีและ
ระบบคือลูกผู้เป็นดวงวิญญาณบรรพบุรุษที่เป็นภาพลักษณ์ของการคำนึงและภาพลักษณ์ของการยกระดับ
เป็นเพราะลูกซึ่งเป็นลำดับที่ทุกดวงวิญญาณได้รับพลังที่จะมีความคิดที่สูงส่งและมีพลังทั้งหมด ทุกคนทำ
ตามลูก และเหตุนี้เองลูกจึงต้องสร้างทุกความคิดและทำทุกการกระทำในขณะที่พิจารณาว่าตนเองต้อง
รับผิดชอบต่อความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ เพราะเวลาและสภาพการณ์ของโลกขึ้นอยู่กับลูกดวง
วิญญาณบรรพบุรุษ

คติพจน์: ผู้ที่กระจายรังสีของพลังทั้งหมดไปทุกหนแห่งคือเจ้าสุริยะแห่งความรู้

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สะสมพลังแห่งความคิดและกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่สูงส่ง

พลังในการควบคุมและพลังในการปกครองของลูกลดลงเพราะคำสามคำนี้: 1) ทำไม? 2) อะไร? 3) ต้องการ จบสิ้นสาม
คำนี้แล้วพูดเพียงคำเดียวว่า "ว่า!" แล้วลูกจะพัฒนาพลังในการควบคุม และแล้วด้วยพลังของความคิดของลูก ลูกจะ
สามารถกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดได้